

Культурний фронт України
(оперативна інформація за інтернет-ресурсами)

09.03.2023

Зміст:

(Натисніть на заголовок для переходу на текст)

Загальні питання

[«Одна з речей, яку нам треба зробити, – попуститися з Шевченком»: інтерв'ю з Остапом Українцем. – Олеся Котубей](#)

[«російський імперіалізм зробив з Шевченка монстра, і відголоски цього ми досі відчуваємо», – шевченкознавець Олександр Боронь. – Оксана Щур](#)

[Війна і мир і опера. Чи може Україна дерусифікувати європейські сцени і в який спосіб. – Катерина Щоткіна](#)

[Страсті за Петром. До теми «Чайковський і Україна». – Oleksandr Ostrovskyi](#)

Інформаційний суверенітет та інформаційна безпека України

[Плутанина, розбрат, маніпуляції. Як дезінформація впливає на війну в Україні та на інші регіони. – Вадим Міський](#)

[Кому війна – мати родна. Огляд російського медіапростору в лютому 2023 року. – Петро Бурковський](#)

Благодійність. Меценатство

[Національний художній музей проведе благодійний аукціон, щоб допомогти родині з Київщини побудувати дім](#)

[На кіностудії Довженка пройде документально-музичний перформанс «Безпечний простір»](#)

[Хто, як і навіщо робить українські вечірки за кордоном під час війни. Запитали в організаторів. – Олексій Морозов](#)

Візуальні мистецтва

[15 виставок березня: 161 гасло «Слава Україні!» та «Місто, якого немає». – Вікторія Кудряшова](#)

[30 українських митців представили роботи на віртуальній виставці «Art on the Battlefield». – Поліна Горлач](#)

[У Відні відкрилася виставка «Жіночий авангард: Борися, сестро!»](#)

Кіномистецтво. Кінопрокат

[Український фільм «Бачення метелика» показали на кінофестивалі в Норвегії](#)

[На кінофестивалі «Артдокфест» у Ризі відзначили два українські фільми](#)

Як зняти фільм у Лисичанську і потрапити на Оскар: Інтерв'ю з режисером «Будинку зі скалок» Сімоном Леренгом Вільмонтом. – Марія Кабацій

Телепрем'єра документального фільму «Будинок зі скалок» відбудеться у неділю

«Мавка» перевершила «Аватар: Шлях води»: фантастичний український мультимедіа покажуть у 80 країнах. – Наталія Гулій

Довженко-Центр

Держкіно може відновити наказ про реорганізацію Довженко-Центру в будь-який момент, – Олена Гончарук. – Марина Баранівська

Просвітництво

Довженко-Центр запускає лекторій про українське кіно. – Вероніка Масенко

У Вікіпедії втретє відбудеться місяць культурної дипломатії України. – Наталка Лотоцька

Охорона культурної спадщини

Старовинні печери на Вознесенському узвозі визнали пам'яткою місцевого значення – що це означає. – Ганна Щокань

У Києві Садибу Дмитрієва остаточно повернули у власність громади. – Настя Попович

Бібліотечна справа. Читання

Королівська бібліотека Данії отримала 2 тисячі українських книжок. – Валерія Буняк

Авторське право

«Фоліо» звинуватили у крадіжці обкладинки в іншого видавництва

Культура національних меншин. Закордонні українці

Культурні заходи української громади в ОАЕ роблять Україну помітною – Зеленська. – «Емірати Сьогодні»

Загальні питання

«Одна з речей, яку нам треба зробити, – попуститися з Шевченком»:
інтерв'ю з Остапом Українцем. – Олеся Котубей

«Немає в українській культурі більш іконізованого образу, ніж Кобзар-Шевченко. Будь-яка спроба розглянути його не через звичну оптику „пророка нації” засуджується консервативними „носіями канону”. Чим небезпечний такий абсолютизм і чому його руйнування – болюче? З іншого боку – чи дійсно Шевченко актуальний для сучасного читача? Якщо так, то під яким кутом про нього рефлексувати?». Письменник, перекладач і один з авторів проєкту «Твоя підпільна гуманітарка» О. Українець в інтерв'ю розповідає про те, чому Шевченко став хтонічною істотою, що з цим робити та кого з незаслужено забутих письменників варто згадати. Докладніше:

<https://suspilne.media/187413-odna-z-recej-aku-nam-treba-zrobiti-popustitisa-z-sevcenkom-intervu-z-ostapom-ukraincem/>

«російський імперіалізм зробив з Шевченка монстра, і відголоски цього ми досі відчуваємо», – шевченкознавець Олександр Боронь. – Оксана Щур

«Згадаймо, як у грудні 2013 року, під час Революції Гідності, тодішній президент України Янукович і президент рф путін підписали низку документів. Поряд з угодами про будівництво переходу через Керченську протоку, співпрацю в галузях літакобудування та митного контролю важливе місце займав „План українсько-російських заходів зі спільного відзначення 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка у 2014 році”. Він передбачав гала-концерти, театральні фестивалі, відкриття пам'ятників, створення спільної теле- та кінопродукції. Реалізували його лише частково, однак російська пропаганда не спинила обертів. В інформаційному полі рф Шевченка дедалі активніше називають російським письменником, а його творчість – загальноімперським набутком. У програмній статті „Про історичну єдність росіян та українців” (21.07.2021) путін також апелює до двомовності Шевченка. „Як можна поділити цю спадщину між росією та Україною? І навіщо це робити?”, – риторично запитує він. Один з найяскравіших недавніх прикладів „неподільності” – банер, яким закрили руїни розбомбленого військами рф драматичного театру в Маріуполі. На ньому поряд з Пушкіним, Толстим і Гоголем розмістили й портрет Шевченка». Т. Шевченко часто писав (і спілкувався) російською мовою, значну частину життя провів на території сучасної росії. О. Боронь, завідувач відділу шевченкознавства, заступник директора з наукової роботи Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, фахівець з прозової спадщини Шевченка, автор видань і численних публікацій, присвячених творчості й біографії митця, розмірковує, чи дає це підстави розглядати його творчість як частину імперської культури. Докладніше:

https://lb.ua/culture/2023/03/09/548233_rosiyskiy_imperializm_zrobiv_z.htm

1

Війна і мир і опера. Чи може Україна дерусифікувати європейські сцени і в який спосіб. – Катерина Щоткіна

«Імена російських класиків та сучасників не сходять зі сцен найкращих театрів та концертних майданчиків світу. 5 березня у Баварській державній опері відбулася прем'єра опери за романом росіянина Л. Толстого „Війна і мир”. „Наташа каже зовуть її!” співав громадянин Молдови посеред імітованого центру для біженців на відомій мюнхенській сцені. „Ведь лучше этой ночи не бывало!” – відповідала йому неймовірним сопрано громадянка України. Глядачі у залі та загальноєвропейського телеканалу Арте, де транслювалася прем'єра, занурювалися у твір шестиразового володаря Сталінської премії, радянського композитора українського походження С. Прокоф'єва. Постановку у Мюнхені здійснили росіяни В. Юровський та Д. Черняков... Європейські, британські та американські афіші наповнені російськими творами – від варіантів „лайт” на кшталт „Сплячої красуні” Чайковського або „Царської нареченої” Римського-Корсакова до вельми сумнівних рішень – таких як відкриття сезону міланської Ла Скала „Борисом Годуновим” Мусоргського чи згаданої прем'єри „Війни і миру” Прокоф'єва. Не кажучи вже про те, що імена російських зірок – і вірних путінців на кшталт А. Нетребко, й обережніших у висловлюваннях, але цілком інтегрованих у російський культурний істеблішмент, як І. Абдразаков чи Т. Курентзис – хоч і почали з'являтися на афішах рідше, остаточно з них так і не зникли». Керівник Національної опери України А. Солов'яненко, менеджерка музичних програм Українського інституту Л. Морозова й заступниця міністра культури та інформаційної політики Г. Григоренко, розмірковують, чи треба Україні щось робити із цим, чи можемо ми щось зробити і в який спосіб. Докладніше:

<https://life.pravda.com.ua/culture/2023/03/9/253251/>

Страсті за Петром. До теми «Чайковський і Україна». – Oleksandr Ostrovskyi

«П. І. Чайковський – український композитор. Чайковський – український геній світової музики, що походив із козацького роду Чайок. Чайковський – російський композитор. Чайковський – російський культурний бренд, що демонструє унікальність російської культури у світі. Вищезазначені тези – це камінь спотикання в українському суспільстві та музичній спільноті, зокрема, протягом останніх 11 місяців. Активна дискусія щодо міри „українськості” Чайковського розгортається в контексті теми перейменування Національної музичної академії України, котра носить ім'я композитора. Ця стаття – спосіб зібрати в одному матеріалі посилання на джерела, котрі би розкривали різні грані згаданих тез». Підсумовуючи, автор наголошує: «Зараз світові концертні зали зіткнулися з проблемою, що Чайковський приносить значні заробітки, тому відмовитися сьогодні й зараз – неможливо. Проблеми імперських наративів у творах виправдовуються „традиційністю” постановок. Тому один шлях – це „залишити музику – змінити сценічну оповідь”. Українці проходили цей варіант з Чайковським у 1920–30-х, щоб відкрити суть: музика теж звучить по-імперськи, як її не роби „соціалістичною” чи

„космополітичною”. Чайковський має потрапити під „культуру скасування” через невідповідність до сучасного суспільства імперськості його творів, способів мислення та (не)можливостей інтерпретації». Докладніше:

<https://theclaquers.com/posts/10983>

Інформаційний суверенітет та інформаційна безпека України

Плутанина, розбрат, маніпуляції. Як дезінформація впливає на війну в Україні та на інші регіони. – Вадим Міський

Використання дезінформації під час військових конфліктів не є новим, але її вплив став значнішим за останні роки. Дезінформація відіграла вирішальну роль у нарощуванні військової сили росії до вторгнення в Україну та мала різний ступінь проникнення в різні регіони світу. Про це, а також про секрети успіху окремих регіонів у боротьбі з дезінформацією ішлося під час конференції «Об’єднання медіаспільнот в епоху дезінформації», організованої Європейським Союзом у Сараєво до річниці початку повномасштабного вторгнення росії в Україну. Докладніше:

<https://detector.media/infospace/article/208708/2023-03-08-plutanyina-rozbrat-manipulyatsii-yak-dezinformatsiya-vplyvaie-na-viynu-v-ukraini-ta-na-inshi-regiony/>

Кому війна – мати родна. Огляд російського медіапростору в лютому 2023 року. – Петро Бурковський

Як російська пропаганда намагається «виграти» війну та не програти імідж путіна. Докладніше:

https://detector.media/propahanda_vplyvy/article/208730/2023-03-09-komu-voyna-mat-rodna-oglyad-rosiyskogo-mediaprostoru-v-lyutomu-2023-roku/

Благодійність. Меценатство

Національний художній музей проведе благодійний аукціон, щоб допомогти родині з Київщини побудувати дім

Національний художній музей України організовує благодійний аукціон – усі кошти передадуть на спорудження нового будинку для багатодітної родини Семиног з Великої Димерки на Київщині, яка через російську окупацію залишилася без домівки. Митців закликають долучитися до ініціативи та надати свої твори як лоти аукціону. Родина не лише втратила дім. На їхньому городі залишився понівечений ворожий танк, деталі з якого діти взяли розмальовувати, щоб продавати і в такий спосіб допомагати ЗСУ. Генеральна директорка Національного художнього музею Ю. Литвинець познайомилася з родиною та запропонувала допомогу. «Родина Семиног вразила мене тим, що, перебуваючи у такій скрутній ситуації, втративши дім, вони не втратили снагу підтримувати інших, зібрали і передали кошти на наше військо. Це родина творча, мистецька, а одна із функцій музейних установ – підтримувати молодих художників. Тому ми маємо надію зібрати необхідні кошти для родини майбутніх українських митців», – зазначила Литвинець. Докладніше:

<https://platfor.ma/natsionalnyj-hudozhnij-muzej-provede-blagodijnyj-auksion-shhob-dopomogty-rodyni-z-kyyvshhyny-pobuduvaty-dim/>

На кіностудії Довженка пройде документально-музичний перформанс «Безпечний простір»

18 та 19 березня в павільйоні Кіностудії ім. Олександра Довженка пройде перформанс «Безпечний простір» за участі А. Слепакова, А. Соколова (Walakos), А. Бармалія, а також Mariia & Magdalyna. Твір базується на історіях людей з різним досвідом проживання та усвідомлення війни. Натхненням для нього став проєкт «Контур» – музичний тур пораненими містами: Одеса, Миколаїв, Херсон, Кривий Ріг, Запоріжжя, Кам'янське, Дніпро, Харків, Суми, Чернігів, Ірпінь, який організувала команда Vidlik Projects у грудні 2022 року. Музичний супровід перформансу – це електронна частина, написана А. Соколовим, та інструментальна, написана А. Бармалієм. Драматургічні тексти прозвучать голосами М. Іонової та Н. Голубцової (Mariia & Magdalyna), а також А. Слепакова. За словами організаторів, 100% з прибутку від квитків піде на розвиток та реконструкцію звукоцеху кіностудії ім. О. Довженка, яку ініціювала ГО «Космос табір». Джерело:

https://lb.ua/culture/2023/03/09/548318_kinostudii_dovzhenka_proyde.html

Хто, як і навіщо робить українські вечірки за кордоном під час війни. Запитали в організаторів. – Олексій Морозов

Влітку 2022-го київський клуб «Хвильовий» провів у Берліні «експортну» вечірку Exile. На сцені берлінського Re:mise тоді виступили Otoу, The Lazy Jesus, Miura і з десяток німецьких виконавців. «Цей проєкт став для нас, і для мене особисто, певним експериментом і викликом – організувати все, привезти таку кількість музикантів і людей, в ідеалі зібрати гроші на ЗСУ. Експеримент я вважаю успішним: усе вдалося, усім сподобалося, навіть не влетіли на гроші», – коментує співзасновник барів «Хвильовий» і «Багрянний» А. Янковський. До сьомої річниці «Хвильовий» влаштовує ще одну виїзну міжнародну подію за маршрутом Київ – Берлін – Марсель – Лондон. Святкування Superposition проходять 10 березня паралельно одразу в чотирьох містах, із різним лайнапом. Частина прибутку з вечірок передадуть благодійному фонду Musicians Defend Ukraine, що підтримує українських музичних артистів, які захищають країни від агресора на передовій. ІСКРА – це музичний фестиваль, який роблять засновники грузинського техно-клубу Bassiani. Захід, який планували провести влітку 2022-го, перенесли через повномасштабне вторгнення росії. Дату змістили на червень, а Київ замінили на Берлін. Увесь прибуток, а також 50% від усіх зборів за бронювання квитків пішли на допомогу українській клубній спільноті. Тепер організатори офіційно оголосили про проведення третього фестивалю ІСКРА, знову в Берліні. Він пройде з 23 до 25 червня. Збиратимуть кошти на допомогу Україні. У лайнапі понад 40 виконавців: українці та іноземні артисти. Крім музики, на ІСКРА будуть «культурні дискусійні панелі» на різні теми, додають організатори. Вони обіцяють віддати частину прибутків від продажу квитків благодійним організаціям, які працюють в Україні (Kyiv Angels, «Київ Волонтерський», K41

Community Fund і Closer Foundation). Closer чи найбільше з усіх українських клубів проводить вечірок за кордоном, принаймні з початку повномасштабного вторгнення. На початку лютого 2023-го Closer провели «домашню DIY-вечірку» на 100 людей із резидентами клубу в Берліні. Раніше, у листопаді 2022-го, була спільна подія з грузинським клубом Sazamtro, а на Новий рік Closer святкував у берлінському клубі Zenner. Попри всі вечірки за кордоном, Closer продовжує закликати міжнародних виконавців приїжджати та виступати саме в Україні. Для цього клуб написав листа «подяки й запрошення» до всіх музикантів, які «вважають, що змогли би приїхати в Київ». «Останнім часом клуб відвідують іноземці. На наш дев'ятий день народження нас приїхали підтримати два закордонні артисти», – зазначає співзасновник Closer С. Вел. Докладніше:

<https://www.the-village.com.ua/village/culture/music-culture/336819-hto-yak-i-navischo-z-ukrayinskih-leybliv-robot-vechirki-za-kordonom>

Візуальні мистецтва

15 виставок березня: 161 гасло «Слава Україні!» та «Місто, якого немає». – Вікторія Кудряшова

До річниці повномасштабного вторгнення рф до України київські музеї відкрили виставки, де розповідають про військових, цивільних і їхні відчуття: «Азовсталь: нові сенси» в Музеї історії України, «24.02» і «Захисники» в Музеї історії України в Другій світовій війні, «Лютий: грані незламності» в Галереї протестного мистецтва. Крім того, у Музеї Ханенків нарешті наважилися винести експонати зі сховку, на Контрактовій площі продовжує працювати «Модуль тимчасовості». Докладніше про ці та інші виставки:

<https://www.the-village.com.ua/village/culture/art/336807-vistavki-bereznia>

30 українських митців представили роботи на віртуальній виставці «Art on the Battlefield». – Поліна Горлач

Vogue UA представив другу частину артпроєкту «Мистецтво на передовій» («Art on the Battlefield»), в якій брали участь 30 сучасних українських художників. Вона об'єднує медіа, діджитал і мистецтво, а також підтримує українців під час війни й інформує світ про російську війну в Україні. Підсумком другої частини артпроєкту стане виставка в центрі Відня, в будівлі Künstlerhaus, де розташовано музей Albertina Modern. 14–18 квітня відвідувачі зможуть ознайомитися з мистецькими роботами, а також придбати їх. Кошти від продажу буде спрямовано у фонд реабілітації жінок-військових. Нині картини можна переглянути на сайті проєкту. Докладніше:

<https://suspilne.media/408108-30-ukrainskih-mitciv-predstavili-roboti-na-virtualnij-vistavci-art-battlefront/>

У Відні відкрилася виставка «Жіночий авангард: Борися, сестро!»

У віденському Музеї народного побуту (Volkskundemuseum) за підтримки Посольства України в Австрії відкрито виставку «Women Avantgarde: FIGHT, SISTER!» («Жіночий авангард: Борися, сестро!»), присвячену Міжнародному дню боротьби за права жінок. У своїх творах 20 жінок-творців, які працюють у сфері сучасного мистецтва, діляться своїми історіями,

спогадами, переконаннями, думками та емоціями і «транслюють образ жінки крізь емоційну призму нашої нової реальності». В експозиції представлено інсталяції, відео- та аудіоперформанси, картини, фотографії, колажі, колекцію українського фешн-бренду «...і на попелі проростуть квіти», що поєднує традицію та сучасність. Крім того, інстальовано ляльку-мотанку заввишки 4,25 метра. Це роботи О. Штепури, К. Дацюк, М. Рубан та ін. Виставка триватиме до 12 березня. У межах проєкту «Women Avant-garde: FIGHT, SISTER!» також відбувається збір коштів на потреби організації Arm Women Now для закупівлі жіночої форми одягу для українських захисниць. Докладніше:

<https://www.ukrinform.ua/rubric-diaspora/3679756-u-vidni-vidkrilasa-vistavka-zinocij-avangard-borisa-sestro.html>

Кіномистецтво. Кінопрокат

Український фільм «Бачення метелика» показали на кінофестивалі в Норвегії

Стрічку «Бачення метелика» М. Наконечного показали у секції East Side Stories норвезького кінофестивалю Tromsø International Film Festival. Сюжет воєнної драми ґрунтується на історії аеророзвідниці добровольчого батальйону із позивним «Метелик», яку обмінюють після двох місяців полону. Продюсерками фільму стали Л. Сміт і Д. Бассель. Міжнародні копродюсери – Аніта Юка, Дагмар Седлачкова, Маріо Адамсон, Серхіо С. Аяла. Картину створено у співпраці з Чехією, Хорватією та Швецією. Стрічку підтримали Держкіно, Міністерство культури та інформаційної політики, Eurimages, Чеський кінофонд, Хорватський аудіовізуальний центр, Шведський кіноінститут, Український культурний фонд та Український інститут. Докладніше:

<https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3679883-ukrainskij-film-bacenna-metelika-pokazali-na-kinofestivali-v-norvegii.html>

На кінофестивалі «Артдокфест» у Ризі відзначили два українські фільми

В основному конкурсі Міжнародного фестивалю Artdocfest/Riga нагородами журі відзначили два фільми, зняті в Україні за підтримки Держкіно. У конкурсі Artdocfest Open нагороду «Спеціальне згадування журі» здобув українсько-французько-польський фільм А. Коваленко «Ми не згаснемо» (2023). Спеціальним призом журі нагороджено картину «Будинок зі скалок» (2022), зняту данським режисером Сімоном Леренгом Вільмонтом. Закрила фестиваль стрічка 2023 року «Східний фронт» (Україна, Латвія, США, Чехія), знята президентом «Артдокфесту» В. Манським і українським оператором, режисером Є. Титаренком, який воював у 2014–2015 рр., з 24 лютого 2022-го працює парамедиком організації «Госпітальєри». Саме фронтові зйомки Титаренка стали стрижнем нового фільму. Докладніше:

<https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3679984-na-kinofestivali-artdokfest-u-rizi-vidznacili-dva-ukrainski-filmi.html>

Як зняти фільм у Лисичанську і потрапити на Оскар: Інтерв'ю з режисером «Будинку зі скалок» Сімоном Леренгом Вільмонтом. – Марія

Кабацій

Українсько-дансько-шведсько-фінський документальний фільм «Будинок зі скалок» (A House Made of Splinters), який розповідає про дитячий притулок у Лисичанську, потрапив до списку номінантів на «Оскар 2023». 12 березня він змагатиметься за нагороду в категорії «Найкращий документальний фільм». На момент зйомок Лисичанський центр соціально-психологічної реабілітації дітей відділяли від лінії фронту всього 20 кілометрів. Команда у складі данського режисера Сімона Леренга Вільмонта та другого режисера, українця А. Сафарова, зафільмувала історію центру та його мешканців. А також вихователів, які намагаються створити для дітей безпечний простір впритул до війни. Світова прем'єра картини відбулася на найбільшому фестивалі незалежного кіно Санденс у січні 2022 року, де стрічка отримала нагороду «Найкраща режисерська робота» у міжнародній програмі. 9 березня картина виходить у всеукраїнський прокат. Режисер Сімон Леренг Вільмонт в інтерв'ю розповідає про фільм, зйомки, фестивальну історію тощо. Докладніше:

<https://life.prawda.com.ua/culture/2023/03/8/253250/>

Телепрем'єра документального фільму «Будинок зі скалок» відбудеться у неділю

Документальну стрічку режисера Сімона Леренга Вільмонта покажуть у телеефірі 12 березня на телеканалі «Суспільне Культура». Докладніше:

<https://www.cinema.in.ua/teleprem-iera-budynok-zi-skalok/>

«Мавка» перевершила «Аватар: Шлях води»: фантастичний український мультимедіа покажуть у 80 країнах. – Наталія Гулій

Український анімаційний мультфільм «Мавка. Лісова пісня» вийшов у прокат 2 березня. За перший вікенд в Україні він зібрав у прокаті майже 25 мільйонів гривень, а кількість проданих квитків становить 189 048. Це перевищує результати першого вікенду американського блокбастера «Аватар: Шлях Води» в Україні. Але це ще не все – незабаром мультфільм з'явиться на великих екранах та стримінгових платформах в усьому світі. Стрічку побачать у країнах Європи, Близького Сходу, США, Латинської Америки, а також у Канаді, Австралії, Новій Зеландії та багатьох інших територіях. Студія Animagrad (FILM.UA Group) днями презентувала міжнародний трейлер та поділилася графіком прем'єр за кордоном. Докладніше:

https://kino.24tv.ua/mavka-perevershila-avatar-2-yakih-krayinah-pokazhut-multifilm_n2269464

Довженко-Центр

Держкіно може відновити наказ про реорганізацію Довженко-Центру в будь-який момент, – Олена Гончарук. – Марина Баранівська

7 березня відбулося чергове судове засідання щодо скасування наказу про реорганізацію Довженко-Центру. Клопотання Держкіно про закриття справи суддя не задовольнила. За словами О. Гончарук, яка 6 лютого стала переможницею конкурсу на посаду гендиректора Довженко-Центру, судове засідання було присвячено розгляду клопотання Держкіно про закриття справи.

Сторона Держкіно мотивувала своє клопотання тим, що позов Довженко-Центру, який оскаржує свою «реорганізацію», не стосується юрисдикції господарського суду, а також, з точки зору Держкіно, відсутній предмет спору. «Як аргумент представник Держкіно намагався переконати присутніх, що у Довженко-Центру відсутнє право і підстави оскаржувати рішення і розпорядження органу управління», – зазначила Гончарук. «На запитання щодо відсутності предмету спору (котрим є оскаржуваний наказ про „реорганізацію“) – чи діє досі цей наказ, представник Держкіно відповів, що наказ тимчасово зупинено, але не скасовано. Чим підтвердив, що предмет спору наявний. Адвокат додав, що наказ може бути в будь-який момент поновлено й орган управління має повноваження зробити ще багато інших наказів. Як виявилось, „реорганізація“ тимчасово зупинена наказом Держкіно від 12.12.2022 до завершення експертної оцінки колекцій та проведення повного аудиту діяльності Довженко-Центру. Цей наказ до Довженко-Центру не доводився і був отриманий лише через адвокатський запит. Як саме Держкіно бачить експертну оцінку колекцій, а головне, яка мета цієї оцінки, невідомо, але законодавством така процедура не передбачена», – розповіла Гончарук. Наступне судове засідання щодо цієї справи має відбутися 28 березня. Що ж до підписання контракту із Держкіно О. Гончарук сказала наступне: «Мною і Ю. Шевчук, заступницею голови Держкіно, під час зустрічі 21 лютого було погоджено опрацювання проекту контракту з мого боку – з огляду на значну кількість пунктів, що викликають суперечності або відсутні у типовій формі контракту з керівником державного підприємства. Обидві сторони зацікавлені в укладенні контракту, що унормує відносини між ними і сприятиме захисту інтересів інституції та реалізації нею статутних завдань. Я опрацювала контракт і найближчими днями надам свої пропозиції до органу управління». Джерело:

<https://detector.media/infospace/article/208709/2023-03-08-derzhkino-mozhe-vidnovyty-nakaz-pro-reorganizatsiyu-dovzhenko-tsentr-u-v-bud-yakyy-moment-olena-goncharuk/>

Просвітництво

Довженко-Центр запускає лекторій про українське кіно. – Вероніка Масенко

На щотижневих лекціях розглядатимуть кіно 1920-х і 1960-х років, розповідатимуть про зв'язок між різними видами мистецтв, історію української анімації та документального кіно. Крім того, заплановано лекції, присвячені кіновиробництву в 1980-х і 1990-х, у період 2000-х і після 2014 року. Серед запрошених лекторів будуть, зокрема, кінокритикиня Д. Бадьор, критик і сценарист С. Тримбач, співзасновник видання Moviegram Л. Галкін, кінознавець В. Войтенко, мистецтвознавиця М. Скирда, а також фахівці Довженко-Центру: О. Телюк, А. Пензій і С. Битюцький. Перша лекція відбудеться 9 березня в кінолекторії Довженко-Центру. Керівник кіноархіву О. Телюк розповідатиме про наративи українського кіно 1930-х. Докладніше:

<https://www.the-village.com.ua/village/culture/culture-news/336801-dovzhenko-tsentr-zapuskae-lektoriy-pro-ukrayinske-kino>

У Вікіпедії втретє відбудеться місяць культурної дипломатії України. – Наталка Лотоцька

У Вікіпедії втретє відбудеться місяць культурної дипломатії України. Його проведуть Український інститут разом із Міністерством закордонних справ та ГО «Вікімедіа Україна». Кампанія спрямовано на оновлення та створення нових статей про Україну та українську культуру. Докладніше:

https://lb.ua/culture/2023/03/09/548297_wikipedii_vtretie_vidbudetsya.html

Охорона культурної спадщини

Старовинні печери на Вознесенському узвозі визнали пам'яткою місцевого значення – що це означає. – Ганна Щокань

Старовинні печери на Вознесенському узвозі в Києві, які випадково виявлено восени 2022 року, внесено до Переліку об'єктів культурної спадщини Києва. Києвознавець, пам'яткоохоронець, експерт Центру розвитку міст Д. Перов, який першим повідомив про виявлення Вознесенських печер, розповідає про те, що означає такий статус пам'ятки та який подальший шлях реєстрації унікального об'єкта, який дозволить його зберегти та дослідити. Докладніше:

<https://life.pravda.com.ua/culture/2023/03/8/253255/>

У Києві Садибу Дмитрієва остаточно повернули у власність громади. – Настя Попович

Верховний суд скасував рішення ОАСКу та апеляції про позбавлення охоронного статусу Садиби Дмитрієва – комплекс із п'яти історичних будівель є одним із найстаріших помість Подолу. Отже, будівля остаточно повернулася у власність громади, пишуть активісти громадської ініціативи «Цегла». Велику роль у процесі відіграла участь громади у всіх судових засіданнях та публічний розголос, наголошує депутатка Київради К. Семенова. Докладніше:

<https://supportyourart.com/news/u-kyievi-sadybu-dmytriyeva-ostatochno-povernuly-u-vlasnist-gromady/>

Бібліотечна справа. Читання

Королівська бібліотека Данії отримала 2 тисячі українських книжок. – Валерія Буняк

У межах благодійної акції «Українським дітям – українську книгу» з ініціативи Асоціації українців Данії та за підтримки Посольства України до Королівської бібліотеки Данії передано 2 тисячі українських книжок, які буде розповсюджено серед громадських книгозбірень. Докладніше:

<https://ms.detector.media/trendi/post/31349/2023-03-08-korolivska-biblioteka-danii-otrymala-2-tysyachi-ukrainskykh-knyzhok/>

Авторське право

«Фоліо» звинуватили у крадіжці обкладинки в іншого видавництва

Як стверджує видавництво «Темпора», для видання «Побратими» В. Карса видавництво «Фоліо» використало малюнок за ескізом С. Шаменкова, який вміщено на обкладинці книжки О. Сокирка «Тріумф в часи Руїни.

Конотопська битва 1659 р.», виданої у 2008 році «Темпорою». «Ми обурені цим кричущим фактом порушення авторського права. Чекаємо офіційного пояснення від видавництва „Фоліо” та негайної заміни обкладинки. Просимо про розголос», – зазначили у видавництві. Докладніше:

<https://chytomo.com/vydavnytstvo-folio-zvynuvatlyly-u-kradizhtsi-obkladyanky-v-inshoho-vydavnytstva/>

Культура національних меншин. Закордонні українці

Культурні заходи української громади в ОАЕ роблять Україну помітною – Зеленська. – «Емірати Сьогодні»

Дружина президента України О. Зеленська під час візиту до Об'єднаних Арабських Еміратів наголосила, що культурні заходи, які в ОАЕ проводить українська громада, роблять Україну помітною. Вона додала, що вписатися в контекст такої екзотичної країни із зовсім іншим культурним середовищем і традиціями дуже складно, а вписатися так яскраво – ще складніше. І українській громаді в ОАЕ це вдається. Докладніше:

<https://www.ukrinform.ua/rubric-diaspora/3680154-kulturni-zahodi-ukrainskoi-gromadi-v-oae-roblat-ukrainu-pomitnou-zelenska.html>

Випуск підготував
головний бібліограф Інформцентру з питань культури та мистецтва;
тел.: 093-415-89-30
електронна адреса: info_nplu@ua.fm